

ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫ້າ

ການເປີດເຜີຍຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ: ການຖອດຄວາມ Daniel 11:40 ແລະ
ນັບສຳຄັນຂອງມັນສຳລັບຄຣິດສະຕຽນໃນຍຸກປັດຈຸບັນ

Jeff Pippenger
2024-03-09

ຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຂອງດານິເອນ ບົດທີສິບເອັດ ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ,
ແຕ່ຂັ້ນໄດ້ລະບຸເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍສອງເວລາ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນສາມາດຈັດໃຫ້ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍຄັ້ງທຳອິດສອດຄ່ອງກັບເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍຄັ້ງທີສອງ.
ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ເນວນີ້, ເສັ້ນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລີ່ມທຳລົງໃນປີ 1798
ກ່າວເຖິງໄປຄຽງຂະໜານກັບປະຫວັດສາດຂອງສະຫະລັດໃນປີ 1989.
ສອງເສັ້ນນີ້ລະບຸເຖິງເສັ້ນຂອງເຂົ້າກັບໂບຣເທສແຕນແທ້
ແລະເສັ້ນຂອງເຂົ້າກັບລັກສະນະຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 13.
ທັງສອງເສັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1798, ແລະເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1989
ກໍ່ພຽງແຕ່ເປັນສ່ວນເສີມ
ແລະໃຫ້ພະຍານຄົງທົນສອງແກ່ໝູ່ຄວາມຈິງທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນຂັ້ນນີ້.

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ແຕ່ໄດ້ຖືກເລືອນອອກໄປເນື່ອງຈາກການກະບົດເຈັດປີຈາກ 1856 ຫາ 1863.
ການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ປີ 1863
ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍການຕັ້ງຄຳຄັ້ງທຳອິດຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານທຶກາດ
ແລະການກະບົດຂອງສາຍລັບສິບຄົນ; ແລະວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍການຕັ້ງຄຳຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານທຶກາດ ແລະການກະບົດຂອງໄມເຊ.
ການກະບົດໃນປີ 1863, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຄັ້ງທຳອິດທຶກາດ,
ໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດຄຳພິພາກສາເຖິງຄວາມຕາຍໃນຖົນກັ່ນດານ. ການກະບົດໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຄັ້ງສຸດທ້າຍທຶກາດ,
ຊຶ່ງໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດການຕາຍຂອງຜູ້ນຳຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານທຶກາດ.

ການສະເດັດລົງມາຂອງທູດສະຫວັນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ຊຶ່ງໄດ້ເປີດສາກຂະບວນການຈາກປີ 1840 ຫາ
1844, ຊຶ່ງຊຸດສະເຕີໄວທ໌ ເອີ້ນວ່າເປັນການສຳແດງອັນຮຸ່ງໂລດແຫ່ງຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ແລະໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການສຳແດງອັນຮຸ່ງໂລດແຫ່ງຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຮ່ວມໃນການປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດສະຫວ່າງໄສວຍດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.
ທີ່ໄດ້ມີການພະຍາກອນເຖິງພະລັງກິດອັນກວ້າງຂວາງໄປທົ່ວໂລກ ແລະມີລົດອຳນາດອັນບໍ່ເຄີຍມີມາ.
ຂະບວນການເສດດ້ວຍໃນຊ່ວງປີ 1840–44
ເປັນການສຳແດງອັນຮຸ່ງໂລດແຫ່ງພະລັງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ;
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ຖືກນຳໄປຍັງທຸກສະຖານມີຊົນນາລີໃນໂລກ,
ແລະໃນບາງປະເທດກໍ່ມີຄວາມສົນໃຈທາງສາສະໜາອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ
ຊຶ່ງເຄີຍບໍ່ຈັກມາໃນດິນແດນໃດໜຶ່ງນັບແຕ່ການປະຕິຮູບໃນສະຕະວັດທີສິບຫົກ; ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກເຫັນ
ອີກວ່າໂດຍຂະບວນການອັນຊົງພະລັງພາຍໃຕ້ຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.” The Great

Controversy, 611.

ການມາເຖິງເທື່ອທຳອິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 (ຄາເດດຄັງທຳອິດ) ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ວຽກງານສຳເລັດ, ແຕ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ນຳຄົນໃໝ່ ແລະ ກັບຄືນໄປອີຍິບ. ຮອດປີ 1863, ພວກເຂົາໄດ້“ສ້າງເຢຣູໂກຂຶ້ນໃໝ່” ແທນທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການທຳລາຍກຳແພງຂອງເຢຣູໂກ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກສາບແຊງ ດ້ວຍຄວາມຕາຍໃນຖິ້ມກັນດານ.

ແລະໂຢຊວຍໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາສາບານໃນເວລານັ້ນວ່າ, “ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລູກຂຶ້ນມາສ້າງເມືອງເຢຣູໂກນີ້ອີກ ຈະເປັນຜູ້ຖືກສາບແຊງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຢາເວ; ເມື່ອວາງຮາກຖານຂອງມັນ ລາວຈະຕ້ອງເສຍບຸດຫົວປີຂອງຕົນ, ແລະເມື່ອຕັ້ງປະຕູຂອງມັນຂຶ້ນ ລາວຈະຕ້ອງເສຍບຸດຄົນສຸດທ້າຍຂອງຕົນ.” Joshua 6:26.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝໂບຮານທີ່ກາເດດຄັງທຳອິດ ຜູ້ຊົງໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງໂຢຊວຍ ແລະ ຄາເລັບ, ການກະບົດຂອງອົດສະຣາເອນໃນຍຸກປັດຈຸບັນທີ່ກາເດດຄັງທຳອິດ (1863) ໄດ້ນຳຄຳສາບແຊງຂອງໂຢຊວຍມາເຖິງພວກເຂົາ. ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໄດ້ກັບຄືນມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 (ກາເດດຄັງສຸດທ້າຍ), ວຽກງານສຸດທ້າຍທີ່ນຳໜ້າການທີ່ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍເຢຣູໂກ ແລະ ກຳແພງຂອງມັນ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ.

ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ, ແລະໃນການນັ້ນກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາເຖິງອັນໃກ້ຂອງວັນອາທິດໃນວາລະສຸດທ້າຍ. ປີ 1863 ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ດັ່ງນັ້ນ ປີ 1863 ຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້າ, ເພາະພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຈຸດສິ້ນສຸດໂດຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ. ໃນປີ 1863, ຊາດນັ້ນໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງຈຳພວກ, ແລະເຊັ່ນດຽວກັນ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ ສອງຈຳພວກຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກ.

ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນປະຫວັດສາດຂອງ Millerite ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1844 ແລະໄດ້ສິ້ນສຸດໃນປີ 1863, ແລະທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດນັ້ນ ລ້ວນແຕ່ໝາຍເຖິງກົດວັນອາທິດໃນວາລະສຸດທ້າຍ. ໃນປະຫວັດສາດລະຫວ່າງການເລີ່ມຕົ້ນ (1844) ແລະການສິ້ນສຸດ (1863) ນັ້ນ ມີການກະບົດຂອງຂະບວນການ Millerite (1856). ດັ່ງນັ້ນ ໄລຍະນີ້ຈຶ່ງມີລາຍເຊັນຂອງ “ຄວາມຈິງ.” ການກັບໄປຍັງ Kadesh ເປັນຄັ້ງທີສອງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຂະບວນການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ຊຶ່ງຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກົດວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກວາງແບບໄວ້ໃດຍປີ 1863.

ນັບແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ ຈົນກວ່າໄລຍະແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະປິດລົງ ເຢຣູໂກ ແລະ ກຳແພງຂອງມັນຈະຖືກທຳລາຍລົງ ອັນສອດຄ່ອງກັບການພິພາກສາໃນຂັ້ນບັງຄັບໃຊ້ເໝືອນໄຊເພນີແຫ່ງບາບໂລນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ. ຂໍສືບຕໍ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1798 ແລະ ສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ໃນຂໍສືບຕໍ່ເອັດ. ເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1798 ເປັນຕົວແທນເສັ້ນພາຍໃນຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍເລີ່ມຈາກພວກມົນເລໄຮຕ໌ແຫ່ງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ໄປຈົນເຖິງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ແລະ ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ. ທັງໝົດຢູ່ໃນຂັດຽວ.

ສົງຄາມລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງຝ່າຍເໜືອ

ຊົງໄດ້ລົງຂຶ້ນພ້ອມກັບການຂຶ້ນມາມີອຳນາດຂອງກະສັດແຫ່ງຝ່າຍໃຕ້ໃນປີ 1798, ໄດ້ຖືກນຳໄປສູ່ຂໍ້ສະຫຼຸບໃນປີ 1989, ເມື່ອກະສັດແຫ່ງຝ່າຍໃຕ້ຖືກເອົາຊະນະໂດຍພັນທະມິດລະຫວ່າງອານາຈັກທິຫັດແລະທິຫິກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳຟີ. ສົງຄາມຂອງກະສັດແຫ່ງຝ່າຍເໜືອແລະກະສັດແຫ່ງຝ່າຍໃຕ້ ຊົງລົງຕົ້ນໃນປີ 1798, ໄດ້ຖືກພວກມົນເລີໄລທຣັບຮູ້ວ່າເປັນການສົງຄາມຕ່າງໆໂຮມ, ຊົງພວກເຂົາເຫັນວ່າເປັນພຽງສອງອຳນາດແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ ຄື ລັດທິນອກສາສະໜາແລະລັດທິສັນຕະປາບາ. ເມື່ອສົງຄາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1989, ອຳນາດແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ຮ້າງເປົ່າທັງສາມໄດ້ເຂົ້າມາກຽວຂ້ອງ, ແລະສົງຄາມໄດ້ໝາຍເຖິງການລົງຕົ້ນຂອງພາບປະກອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນກຽວກັບອຳນາດທັງສາມນັ້ນທຶນຳພາໂລກໄປສູ່ອາມາເກດໂດນ, ຊົງຖືກສະແດງໃນທາງພູມສາດໄວ້ໃນຂໍ້ສືບຕໍ່ຂອງດານເຮນບົດທິສິບເອັດ.

ຂໍ້ທິສິບເຖິງສິບຫ້າ ຊື່ບອກເຖິງພະລັງອຳນາດເຊິ່ງດຳເນີນໄປຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງສາມອຳນາດທຶນຳພາໃຫ້ສັນຕະປາບາໄປເຖິງຈຸດຈົບຂອງຕົນ ລະຫວ່າງທະເລທັງສອງ ແລະ ພູເຂົາບໍລິສຸດອັນຮຸ່ງໂລດ. ເມື່ອເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທິຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ທິສິບເອັດ ຍ່ອມຮວມເອົາຂໍ້ທິສິບເອັດເຖິງສິບສີ່.

ເພາະສະນັ້ນ ໂດຍລົງຈາກເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1989 ພ້ອມດ້ວຍພະຍານຄັ້ງທີສອງຂອງປີ 1798 ທິຊື່ບອກການລົງຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດຂອງສົງຄາມລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ກັບກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ, ຂໍ້ທິສິບເອັດເຖິງສິບສີ່ໄດ້ລະບຸເຖິງສະຫະພັນສາມປະການຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາທິບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງນາງໄດ້ຮັບການຮັກສາແລ້ວ, ແລະຂໍ້ທິສິບຫ້າແມ່ນບ່ອນທຶນຳພາເຖິງຈຸດອະວະສານຂອງນາງ.

ເມື່ອເຂົ້າໃກ້ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈາກທັດສະນະນີ້

ມັນຈຶ່ງນຳສະເໜີປະຫວັດສາດຫຼັກທິຢູ່ພາຍນອກຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງທິຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຕາປະທັບເຈັດດວງກັບຄຣິດຈັກເຈັດແຫ່ງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດກໍໄດ້ເປັນຕົວແທນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເສັ້ນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທິຖືກແທນໂດຍປີ 1798

ໂດຍພົ້ນຖານແລ້ວແທນເຖິງການພິພາກສາແບບສິບສອນ, ແລະເສັ້ນທິລົງຕົ້ນຈາກຈຸດດຽວກັນໃນປີ 1989 ໂດຍພົ້ນຖານແລ້ວແທນເຖິງການພິພາກສາແບບບັງຄັບປະຕິບັດ. ປີ 1798 ໂດຍພົ້ນຖານແລ້ວກຳລັງເນັ້ນໜັກເຖິງພະລາຊະກິດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວທິຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ແລະປີ 1989 ໂດຍພົ້ນຖານແລ້ວກຳລັງເນັ້ນໜັກເຖິງພະລາຊະກິດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວເອລິຍາ.

ລົງຕົ້ນແຕ່ປີ 1798 ເມື່ອພຣະທຳດານເຮນບົດຜະເຜີຍ,

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນການເພີ່ມພູມແຫ່ງຄວາມຮຸ້ງຽວກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທິໃນນັ້ນພຣະຄຣິດຊົງນຳພາປະຊາກອນຂອງພຣະອົງເຂົ້າສູ່ຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາອັນນຳໄປສູ່ການປະສານຮວມກັນຢ່າງຖາວອນຂອງພຣະພາບກັບມະນຸດສະພາບ. ພັນທະສັນຍາແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ ຖືກຊື່ບອກຢ່າງຊັດເຈນໃນພຣະຄຳຟີ.

ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, ວັນເວລາຈະມາເຖິງ

ເມື່ອເຮົາຈະກະທຳພັນທະສັນຍາໃໝ່ກັບວົງວານອິສຣາເອນ ແລະກັບວົງວານຢູດາ: ບໍ່ແນ່ນອນພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາໃນວັນທີ່ເຮົາຈັບມືເຂົ້າເພື່ອນຳເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ; ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົານັ້ນ ເຂົາໄດ້ລະເມີດເສຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາເປັນຕົ້ນສາມຂອງເຂົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ: ແຕ່ນີ້ແຫຼະແມ່ນພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາຈະກະທຳກັບວົງວານອິສຣາເອນ; ຫຼັງຈາກວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, ເຮົາຈະໃສ່ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາໄວ້ໃນສ່ວນເລກພາຍໃນຂອງເຂົາ ແລະຈະຈາລຶກມັນໄວ້ທັງຫົວໃຈຂອງເຂົາ; ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະເຂົາຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ.

ແລະເຂົາຈະບໍ່ສອນເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນອີກຕື່ມ ຫຼືສອນພື້ນຮົງຂອງຕົນແຕ່ລະຄົນວ່າ,
“ຈົ່ງຮູ້ຈັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”; ເພາະວ່າເຂົາທັງໝົດຈະຮູ້ຈັກເຮົາ,
ຕັ້ງແຕ່ຄົນນ້ອຍທີ່ສຸດຈົນເຖິງຄົນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາເຂົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ:
ເພາະວ່າເຂົາຈະອະໄພຄວາມຊົ່ວຜິດຂອງເຂົາ ແລະຈະບໍ່ຈົດຈຳບາບຂອງເຂົາອີກຕື່ມ. Jeremiah
31:31–34.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດກຳລັງຊື້ບັບອກເຖິງວັນສຸດທ້າຍ, ແລະສຳນວນ “ວັນສຸດທ້າຍ”
ໃນຄຳພະຍາກອນເປັນຕົວແທນເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາ. ທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ມາເຖິງໃນປີ
1798, ໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ, ເພື່ອປະກາດການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາໃນປີ 1844,
ຊຶ່ງກໍ່ເປັນການມາເຖິງຂອງວັນສຸດທ້າຍດ້ວຍ. ວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ ຄື “ວັນ” ຂອງເຢເຣມີຍາທີ່ຈະມາເຖິງ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະ “ອະໄພ” “ຄວາມຊົ່ວຊ້າ” ແລະ “ຈະບໍ່ຈົດຈຳອີກຕື່ມ” ບາບຂອງຊົນຂອງພຣະອົງ.
ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສຳເລັດພະລາຊະກິດນັ້ນ ໃນຖານະມະຫາປະໂຮຫິດ
ໃນວັນແຫ່ງການລົບມົນທົນບາບຕາມແບບຕົ້ນສະບັບທີ່ສົມບູນ ໃນລະຫວ່າງ “ວັນສຸດທ້າຍ.”

ຖ້າຫາກວ່າຂະບວນການແອດເວນຕົດແບບມົນເລືອກ ຍັງຄົງດຳເນີນໄປໂດຍຄວາມເຊື່ອ
ໃນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ກ້າວໜ້າຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ ຊຶ່ງໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ພວກເຂົາກໍ່ຄົງໄດ້ຢູ່ໃນບ້ານນິລັນດອນຂອງພວກເຂົາກັບພຣະເຢເຣມີຍາ.
ນີ້ແມ່ນຄວາມໝາຍຂອງເຢເຣມີຍາທີ່ກ່າວວ່າ, “ຫຼັງຈາກວັນເຫຼົ່ານັ້ນ.” “ວັນເຫຼົ່ານັ້ນ”
ແມ່ນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ນຳໄປສູ່ ແລະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844. ນັ້ນແຫຼະແມ່ນ “ວັນ”
ທີ່ຕົນເຮົາບໍ່ໄດ້ສືບສອງໄດ້ອ້າງເຖິງ.

ແຕ່ສ່ວນເຈົ້າ ຈົ່ງດຳເນີນໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າຈົນຮອດວາລະສຸດທ້າຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ
ແລະຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນມະນີຂອງເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງບັນດາວັນ. ດານເຢເຣມີຍາ 12:13.

ໃນ “ວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງບັນດາວັນ,” ຫຼັງທີ່ເຢເຣມີຍາກ່າວວ່າ, “ພາຍຫຼັງວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,”
ພຣະຄຣິດຊົງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະວາງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນສ່ວນເລກພາຍໃນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ແລະຈາກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງໃຈ. ສ່ວນເລກພາຍໃນນັ້ນໝາຍເຖິງທຳມະຊາດຜ່າຍຕ່ຳ,
ຫຼັງທີ່ໄປໄລເອີ້ນວ່າ ເນື້ອໜັງ, ແລະໃຈນັ້ນໝາຍເຖິງທຳມະຊາດຜ່າຍສູງ.
ພັນທະສັນຍານັ້ນຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານຈິດໃຈໃໝ່ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນເວລາການກັບໃຈເຊື່ອ,
ແລະປະທານກາຍໃໝ່ໃນການສະເດັດມາຄົງທີ່ສອງ. ມະນຸດໄດ້ຕົກຢູ່ໃນບາບກັບອາດາມ,
ຜູ້ຊົງຖືກຊົງສ້າງຕາມພຣະສາຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ຊົງຖືກຊົງສ້າງມາພ້ອມທັງທຳມະຊາດຜ່າຍສູງ
ແລະທຳມະຊາດຜ່າຍຕ່ຳ. ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຄຣິດຄືການໄຖ່ມະນຸດຊາດພ້ອມດ້ວຍທຳມະຊາດສອງປະການຂອງເຂົາຈາກຄຳສາບແຫ່ງບາບ.

ໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະຖືກພົ້ນຜູ້ຂຶ້ນໃໝ່.
“ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາເພື່ອພວກເຂົາກັບສັດປ່າໃນທັງ ແລະກັບນົກໃນຟ້າ
ແລະກັບສັດເລືອຄານແຫ່ງແຜ່ນດິນ; ແລະເຮົາຈະຫັກຄັນທະນູ ແລະດາບ
ແລະການສົງຄາມໃຫ້ສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາອອກຈາກບ່ອນທີ່ຢູ່ປອດໄພ.
ແລະເຮົາຈະຫມັ້ນໝາຍເຈົ້າໄວ້ກັບເຮົາເປັນນິດ; ແມ່ນແທ້
ເຮົາຈະຫມັ້ນໝາຍເຈົ້າໄວ້ກັບເຮົາໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະໃນການພິພາກສາ ແລະໃນຄວາມຮັກອັນມັ່ນຄົງ
ແລະໃນຄວາມເມດຕາ. ເຮົາຈະຫມັ້ນໝາຍເຈົ້າໄວ້ກັບເຮົາໃນຄວາມສັດຊື່ ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກພຣະຢະໂຫວາ.”

“ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເປັນໄປວ່າ ເຮົາຈະຟັງ ພຣະຢາເວກວ່າວ່າ ເຮົາຈະຟັງຟ້າສະຫວັນ
ແລະຟ້າສະຫວັນຈະຟັງແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະຟັງເຂົາ ແລະນ້ຳອະງຸ່ນ ແລະນ້ຳມັນ;

ແລະສົງເຫັນນັ້ນຈະຟັງເປັນຄູ່ເອກ. ແລະເຮົາຈະຫວ່ານນາງໄວ້ເພື່ອເຮົາໃນແຜ່ນດິນ;
ແລະເຮົາຈະສຳແດງພຣະເມດຕາແກ່ນາງຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ;
ແລະເຮົາຈະກ່າວແກ່ພວກທີ່ບໍ່ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງເຮົາວ່າ ເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ;
ແລະພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ." ໂຮເຊອາ 2:14-23.

"ໃນວັນນັ້ນ, ... ຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງອົດສະຣາເອນ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ພົບພົ້ນຈາກວົງວານຂອງຢາໂຄບ, ...
ຈະພົງພາພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອົງບໍລິສຸດແຫ່ງອົດສະຣາເອນ, ຢ່າງແທ້ຈິງ.' ເອຊາຍາ 10:20.
ຈາກ 'ທຸກຊາດ, ທຸກເຜົ່າ, ທຸກພາສາ, ແລະທຸກປະຊາຊົນ'
ຈະມີຄືນທີ່ຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ຂ່າວສານນີ້ດ້ວຍຄວາມຍິນດີວ່າ, 'ຈົ່ງຍຳເກງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຖວາຍພຣະສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະອົງ; ເພາະວ່າເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.'
ພວກເຂົາຈະຫັນໜ້າຈາກຮູບເຄົາລົບທຸກຢ່າງທີ່ຜູ້ກມັດພວກເຂົາໄວ້ກັບໂລກນີ້, ແລະຈະ
'ນະມັດສະການພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງພ້ອມສະຫວັນ, ແຜ່ນດິນໂລກ, ທະເລ, ແລະບັນ້ຳພຸດທະໆ.'
ພວກເຂົາຈະບໍ່ດູດູດຕົນເອງອອກຈາກສົງເຫັນພົ້ນພົ້ນທຸກປະການ,
ແລະຈະຍືນຍົງຕໍ່ໜ້າໂລກເປັນອະນຸສອນແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ.
ໂດຍເຊື່ອຟັງຕໍ່ທຸກຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຫ່ງພຣະເຈົ້າ,
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ທັງໂດຍທຸດສະຫວັນແລະໂດຍມະນຸດ ວ່າເປັນຜູ້ທີ່
'ຖືກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມເຊື່ອແຫ່ງພຣະເຢຊູ.' ພຣະນິມິດ 14:6-7, 12."

"ເບີ້ແມ, ວັນເວລາກຳລັງມາ, ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, ຜູ້ຖືກນາຈະທັນຜູ້ກ່ຽວ,
ແລະຜູ້ຢູ່ບອກຈະທັນຜູ້ຫວ່ານເມັດພົດ; ແລະພູເຂົາທັງຫລາຍຈະຫຍິດນ້ຳອະງຸ່ນຫວານ,
ແລະເນີນພູທັງປວງຈະລະລາຍໄປ.
ແລະເຮົາຈະນຳການເປັນເຊື້ອຂອງປະຊາຊົນອົດສະຣາເອນຂອງເຮົາກັບຄືນມາ,
ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະສ້າງບັນດາເມືອງທີ່ຮ້າງເບົາຂຶ້ນໃໝ່ ແລະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ;
ເຂົາທັງຫລາຍຈະປູກສວນອະງຸ່ນ ແລະດື່ມນ້ຳອະງຸ່ນຈາກສວນນັ້ນ; ເຂົາທັງຫລາຍຈະຈັດເຮັດສວນ
ແລະກິນຜົນໄມ້ຈາກສວນນັ້ນ. ແລະເຮົາຈະປູກເຂົ້າໄວ້ທັງແຜ່ນດິນຂອງເຂົາ,
ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ຖືກຖອນຂຶ້ນອີກຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຂົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ,
ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານກ່າວດັ່ງນັ້ນ. ອາໂມດ 9:13-15." Review and Herald, February 26,
1914.

ເມື່ອເຢເຣມີກ່າວວ່າ "ຫຼັງຈາກວັນເຫຼົ້ານັ້ນ," "ວັນ" ທີ່ນຳໜ້າພຣະກິດຈະການທີ່ພຣະຄຣິດສະແດງໂດຍການສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນເພື່ອຊຳລະມັນນັ້ນ
ແມ່ນໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798 ແລະ 1844.
ການສິ້ນສຸດຂອງວັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ (ໄລຍະເວລາ)
ໄດ້ໝາຍເຖິງສິບຫົກປີທີ່ພຣະຄຣິດຊົງກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານຂອງຂະບວນການມື້ເລີ,
ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາຢ່າງກະທັນຫັນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ພຣະອົງກໍ່ກຳລັງທຳໃຫ້ມາລາກບິດທິສາມສຳເລັດບັນລຸ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ທຳໃຫ້ສຳເລັດບັນລຸເຊັ່ນກັນ
ເມື່ອພຣະອົງຊຳລະພຣະວິຫານໃນຕອນເລີມຕົ້ນແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງພຣະພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ.

"ໃນການຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ພົ້ນຈາກບັນດາຜູ້ຊີ້ແລະຜູ້ຂ້າຍຂອງໂລກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດພັນທະກິດຂອງ
ພຣະອົງໃນການຊຳລະຈົດໃຈໃຫ້ພົ້ນຈາກມົນທົນແຫ່ງບາບ,—ຈາກຄວາມປາຖະໜາຜ່າຍໂລກ,
ຈາກຕົນຫາແຫ່ງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ຈາກນິເສອັນຊົ່ວຮ້າຍ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານເສຍມຸມ. ມາລາກີ
3:1-3 ຖືກອ້າງໄວ້." The Desire of Ages, 161.

ແລະ "ຫຼັງຈາກວັນເຫຼົ້ານັ້ນ," ພຣະຄຣິດມີພຣະປະສົງທີ່ຈະຊຳລະພຣະວິຫານທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນ
ແຫ່ງພຣະກິດຂອງພຣະອົງໃນການຊຳລະໃຈຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກມົນທົນແຫ່ງບາບ,

ຫຼັງທີ່ຮູ້ເຖິງຄຳຮຽກຂໍຢາກໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຈາລຶກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງໃຈແລະໃນສ່ວນລັກພາຍໃນ.

ເພາະເມື່ອພຣະອົງຊົງຕັດຖານເຂົ້າທັງຫຼາຍ, ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດວ່າ, “ເບີ້ແມ, ວັນເວລາກຳລັງຈະມາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້, ເມື່ອເຮົາຈະກະທຳພັນທະສັນຍາໃໝ່ກັບວົງວານອັສຣາເອນ ແລະກັບວົງວານຢູດາ; ບໍ່ແມ່ນພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາ ໃນວັນທີ່ເຮົາຈັບມືເຂົາເພື່ອນຳເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ; ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ, ແລະເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເຂົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນັ້ນ. ເພາະນີ້ແມ່ນພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາຈະກະທຳກັບວົງວານອັສຣາເອນ ຫຼັງຈາກວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້; ເຮົາຈະໃສ່ບັນດາກົດຂອງເຮົາໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາ, ແລະຈະຂຽນກົດນັ້ນໄວ້ເທິງຫົວໃຈຂອງເຂົາ: ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າແກ່ເຂົາ, ແລະເຂົາຈະເປັນປະຊາຊົນແກ່ເຮົາ.” ເຮັບເຮີ 8:8-10.

ຄຳວ່າ “ວັນເຫຼົ່ານັ້ນ” ແມ່ນ “ປາຍແຫ່ງວັນທັງຫຼາຍ” ຂອງດານເຮອນ, ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798 ແລະ 1844. ເສັ້ນຂອງເຂົ້າສັດໂປຣແຕສຕັງທິດລິມຕົນໃນປີ 1798, ໃນຂັ້ນສູງຂອງດານເຮອນບົດທີສິບເອັດ, ກຳລັງເປັນໜັກເຖິງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຊຶ່ງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນກັບຄຳຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫຼ້າສິ້ນສຸດ. ຄຳພາສາເຮັບເຮີ “lot” ແມ່ນຫົກກ້ອນນ້ອຍທີ່ໃຊ້ເພື່ອກຳນົດຊະຕາກຳຂອງຜູ້ໜຶ່ງ. ດານເຮອນຖືກບອກໃຫ້ໄປ ແລະພັກຜ່ອນ (ໃນຄວາມຕາຍ), ຈົນກວ່າ “ປາຍແຫ່ງວັນທັງຫຼາຍ,” ເມື່ອໃນປີ 1844 ການພິພາກສາຈະເລີ່ມຕົ້ນ ແລະຊະຕາກຳຂອງທ່ານຈະຖືກກຳນົດ.

ແຕ່ຜ່ານເຈົ້າ ຈຶ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍ; ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ ແລະຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນມະລະດົກຂອງເຈົ້າ ໃນບັນຍາຍຂອງວັນທັງຫຼາຍ. ດານເຮອນ 12:13.

“ວັນ” ຂອງ “ປາຍແຫ່ງວັນດານວັນ” ໝາຍເຖິງຄຳພະຍາກອນເກືອບເວລາທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844, ເພາະຫຼັງຈາກນັ້ນແລ້ວ ເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ. ໄລຍະເວລາສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ, ຊຶ່ງເປັນນິມົດ marah, ໝາຍເຖິງການປາກົດຢ່າງກະທັນຫັນຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນເວລານັ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ, ແລະໄລຍະເວລາສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີຂອງຄວາມພິເສດຄົງສຸດທ້າຍກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເຊັ່ນກັນ, ດັ່ງທີ່ວັນຂອງຄວາມພິເສດຄົງທຳອິດໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນເວລາແຫ່ງອະສານໃນປີ 1798. “ຫຼັງຈາກວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,” ດັ່ງທີ່ຮູ້ເຖິງຄຳຮຽກຂໍຢາກໄດ້ກ່າວເຖິງ, ຕໍ່ມາໂປໂລໄດ້ນຳມາກ່າວ. ໂປໂລອ້າງເຖິງ “ຫຼັງຈາກວັນເຫຼົ່ານັ້ນ” ຂອງເຢເຣມີຍາສອງຄັ້ງ, ເພາະໂປໂລບໍ່ໄດ້ກ່າວພຽງແຕ່ເລື່ອງພັນທະສັນຍາທີ່ຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ “ຫຼັງຈາກວັນເຫຼົ່ານັ້ນ” ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທີ່ສຳຄັນຍັງກວ່ານັ້ນ ທ່ານກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງພະລະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຮຫິດ.

ເພາະວ່າໂດຍການຖວາຍບູຊາພຽງເທື່ອດຽວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນ ສົມບູນຕະຫຼອດໄປ. ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍເປັນພະຍານແກ່ພວກເຮົາເຫມືອນກັນ; ເພາະຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ກ່ອນວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, ນີ້ແມ່ນພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາຈະເຮັດກັບເຂົາທັງຫຼາຍພາຍຫຼັງວັນເຫຼົ່ານັ້ນ: ເຮົາຈະບັນຈຸບັນດາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ແລະຈະຈາລຶກມັນໄວ້ໃນຄວາມຄຶດຂອງເຂົາ; ແລະບາບທັງຫຼາຍກັບຄວາມອະທຳຂອງເຂົາ ເຮົາຈະບໍ່ຈື່ຈຳອີກຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ ເມື່ອມີການອະໄພໃຫຍ່ແກ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ກໍບໍ່ມີການຖວາຍບູຊາເພື່ອບາບອີກຕໍ່ໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ພື້ນຖານທັງຫຼາຍເອີ້ນ ເມື່ອເຮົາມີຄວາມກຳຫານທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະເຢຊູ ໂດຍທາງໃໝ່ແລະທາງທີມີຊີວິດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາຜ່ານມ່ານ ຄືວ່າ ຜ່ານເນື້ອກາຍຂອງພຣະອົງ; ແລະເມື່ອເຮົາມີມະຫາປະໂຮຫິດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ເໜືອພຣະນິວດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຮິບຮູ 10:14–21.

ສອງຮ້ອຍຊາວບໍ່ທິເຊອິມໃຍງຄຳພະຍາກອນຂອງນິມິດ marah ກ່ຽວກັບການບາກົດຂອງພຣະຄຣິດ ກັບຄຳພະຍາກອນສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວບໍ່ຂອງນິມິດ chazon ກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ໄດ້ຜູກເຂົ້າດ້ວຍກັນ ຫຼືເຊອິມຕົ້ນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາພະຍາກອນທັງສອງນັ້ນ

ດ້ວຍສາຍເຊອິມເຊິ່ງເປັນສັນຍະລັກ

ອັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະສານກັນຂອງຄວາມເປັນມະນຸດກັບຄວາມເປັນພຣະພາບ ຊຶ່ງເປັນພະລະກິດທິພົນ ພຣະຄຣິດຊົງສຳເລັດໃນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດທິເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ແລະ ນຳໄປສູ່ພັນທະສັນຍາທິພົນອົງຊົງກະທຳກັບໜັງແສນສີໝືນສີພັນ.

ນິມິດຂອງ chazon ຊຶ່ງສະແດງເຖິງການຖືກຢຳຢືພຣະວິຫານ

ແມ່ນນິມິດກ່ຽວກັບມະນຸດຊາດທີ່ໄດ້ຖືກຢຳຢືໂດຍບາບ ນັບແຕ່ການກະບົດຂອງອາດາມໃນສວນເອເດນ; ແລະນິມິດຂອງ marah ຊຶ່ງສະແດງເຖິງພຣະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນການຟື້ນຟູແລະຊຳລະພຣະວິຫານ ນັ້ນ ທັງສອງໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ມີຄຳພະຍາກອນສອງຊຸດກ່ຽວກັບສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວບໍ່ແຫ່ງພຣະພໍ່ໃຣດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການຢຳຢືກອງທັບແລະສະຖານບໍລິສຸດ.

ຄຳພະຍາກອນທັງສອງນັ້ນເປັນພາບແທນຂອງການຖືກຢຳຢືຂອງມະນຸດຊາດ,

ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູໂດຍນິມິດແຫ່ງ marah.

ຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າທັງສອງປະການນັ້ນທີ່ມີຕົ້ນຢູ່ໃນບາບ, ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການໄຖ່ກູ້ແລະການຟື້ນຟູແຕ່

ໂດຍພຣະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນການສ້າງພຣະວິຫານທີ່ຕົກຕຳນັ້ນຂຶ້ນໃໝ່ ແລະຊຳລະມັນໃຫ້ສະອາດ.

ຄວາມຄັບແຄນສອງປະການນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງທຳມະຊາດຊົນສູງແລະທຳມະຊາດຊົນຕ່ຳຂອງມະນຸດຊາດ.

ເມື່ອອາດາມຕົກໃນຄວາມບາບ, ທຳມະຊາດຊົນຕ່ຳໄດ້ຍຶດເອົາອຳນາດສູງສຸດເໝືອນທຳມະຊາດຊົນສູງ, ແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະຄຣິດສຳລັບມະນຸດກໍຄືໃຫ້ທຳມະຊາດຊົນສູງປົກຄອງເໝືອນທຳມະຊາດຊົນຕ່ຳ.

ເມື່ອອາດາມຕົກໃນຄວາມບາບ, ທຳມະຊາດຊົນສູງໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ຕຳນຫາຂອງທຳມະຊາດຊົນຕ່ຳ,

ແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກກັບຕາລະບົດ. ນີ້ແມ່ນຄວາມໝາຍຂອງ “ການກັບໃຈໃໝ່”

ຕາມພຣະຄຳພີ. ການກັບໃຈໃໝ່ໝາຍເຖິງການທີ່ທຳມະຊາດຊົນສູງຖືກຟື້ນຟູໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງແຫ່ງການປົກຄອງເໝືອນທຳມະຊາດຊົນຕ່ຳ. ການປ່ຽນໃຈໝາຍເຖິງການກັບຄືນ, ຫຼືການຟື້ນກັບຫົວຫ້າຍ.

ຄວາມພໍໃຈປະການທຳອິດຕໍ່ອານາຈັກຜ່າຍເໝືອ ຄືຄວາມພໍໃຈຕໍ່ທຳມະຊາດຊົນຕ່ຳ

ຊຶ່ງໄດ້ກົດຂີ່ທຳມະຊາດຊົນສູງໃນເວລາທີ່ການຕົກໃນບາບເກີດຂຶ້ນ. ຄວາມພໍໃຈດັ່ງນັ້ນໄດ້ມາກ່ອນ

ເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຮັບເອົາພາລະກິດແຫ່ງການໄຖ່ໄວ້ ຕັ້ງແຕ່ຈຸດທີ່ມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍຕຳນຫາຂອງທຳມະຊາດຊົນຕ່ຳ ຊຶ່ງຄືຕຳນຫາແຫ່ງຄວາມຢາກອາຫານ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເລີ່ມພາລະກິດຂອງພຣະອົງດ້ວຍການອົດອາຫານສີ່ສິບວັນ.

“ພຣະຄຣິດຊົງຮູ້ວ່າ ເພື່ອຈະດຳເນີນແຜນການແຫ່ງຄວາມລອດໃຫ້ສຳເລັດຜົນ

ພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງເລີ່ມພາລະກິດແຫ່ງການໄຖ່ມະນຸດ ຕັ້ງແຕ່ຈຸດທີ່ຄວາມພິນາດໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ.

ອາດາມໄດ້ລົ້ມລົງໂດຍການປ່ອຍຕົນຕາມຄວາມຢາກອາຫານ.

ເພື່ອຈະປະທັບໃຫ້ມະນຸດຕະຫຼັກເຖິງພັນທະຂອງຕົນໃນການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະຄຣິດໄດ້ເລີ່ມພາລະກິດແຫ່ງການໄຖ່ຂອງພຣະອົງ ໂດຍການປະຕິຮູບໃສ່ທາງກາຍຂອງມະນຸດ.

ການຖອຍຫຼັງໃນຄຸນຄວາມດີ ແລະ ຄວາມເສື່ອມຖອຍຂອງເຊື້ອຊາດມະນຸດ

ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວເກີດຈາກການປ່ອຍຕົນຕາມຄວາມຢາກອາຫານທີ່ບິດເບືອນ.” Testimonies, volume 3,

486.

ຄວາມພໍໃຈລົງທຶນສອງໄດ້ມຸ່ງຕໍ່ທຳມະຊາດຊຸ້ນສູງ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອານາຈັກພາກໃຕ້
ບ່ອນທີ່ຕັ້ງຂອງເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງເປັນນະຄອນທຶພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກເລືອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້. ໃນວັນທີ
22 ຕຸລາ 1844 ພະລາຊະກິດທຶພຣະຄຣິດຊົງພຣະທັຍຈະກະທຳ ແລະ
ພະລາຊະກິດທຶພຣະອົງກຳລັງຊົງກະທຳຢູ່ໃນຂະນະນີ້ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໄມ້ສອງອັນຂອງເອເຊກຽນ.

ເມື່ອໄມ້ສອງອັນຂອງເອເຊກຽນຖືກນຳມາຮວມເປັນໄມ້ອັນດຽວຕະຫຼອດໄປ,
ສິ່ງນັ້ນກໍ່ຊີ້ບອກເຖິງພັນທະສັນຍາທຶພຣະຄຣິດຊົງລະບາບອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໄປ,
ແລະທຳມະຊາດຊຸ້ນສູງກັບທຳມະຊາດຊຸ້ນຕ່ຳຖືກນຳກັບຄືນສູ່ໂຄງສ້າງລຳດັບຊັ້ນອັນຖືກຕ້ອງ,
ແລະມະນຸດກັບຄືນມາສົມບູນອີກຄັ້ງ. ໃນສະພາບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການປ່ຽນໃຈ, ທຳມະຊາດຊຸ້ນຕ່ຳຂອງມະນຸດ
ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍຄວາມພໍໃຈລົງທຶນອົດ, ໄດ້ປົກຄອງເໜືອທຳມະຊາດຊຸ້ນສູງຂອງມະນຸດ
ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍຄວາມພໍໃຈລົງທຶນສຸດທ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມພໍໃຈລົງທຶນອົດຈຶ່ງໄດ້ມຸ່ງຕໍ່ອານາຈັກຜ່າຍເໜືອ
ຊຶ່ງຕາມພູມສາດແລ້ວຢູ່ "ເໜືອ" ອານາຈັກຜ່າຍໃຕ້.

ສອງຮ້ອຍຊາວບໍລິເວນໃນມິດທັງສອງຂອງ marah ແລະ chazon ເຂົ້າກັບພຣະພາບ ແລະ ມະນຸດພາບ,
ໃນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນອັນສອດຄ່ອງຮ່ວມກັນຂອງມັນ, ທັງສອງມາຮ່ວມກັນເປັນໄມ້ອັນດຽວເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງໃຫ້ພາລະ
ກິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມສຳເລັດລົງກັບຄືນທັງຫນຶ່ງແສນສີ່ຫມື່ນສີ່ພັນ.
ນີ້ຄືຄຳພະຍາກອນເຖິງພຣະພໍໃຈລົງທຶນສຸດທ້າຍຕໍ່ອານາຈັກຜ່າຍໃຕ້
ທີ່ຖືກເຊື່ອມເຂົ້າກັບຄຳພະຍາກອນເຖິງການບາກດິໃນປີ 1844,
ເພາະພັນທະສັນຍາໄດ້ປະທານຈົດໃຈໃໝ່ໃນເວລາການກັບໃຈໃໝ່, ແຕ່ກາຍໃໝ່ (ອານາຈັກຜ່າຍເໜືອ)
ຈະຖືກພົ້ນຄືນກັບເມື່ອການສະເດັດມາຄັ້ງທຶສອງໃນຊົ່ວພົບຕາດຽວ.

ຂໍ້ທຶສີ່ບີຂອງດານເືອນ ບົດທີ 11 ໄດ້ຊີ້ບອກທັງສອງ "ເວລາແຫ່ງທຶສຸດ,"
ແລະໃນການກະທຳນັ້ນກໍ່ໄດ້ເປັນໜັກເຖິງແນວປະຫວັດສາດພະຍາກອນພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ
ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງໂລກໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 13. ຄວາມຈິງທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນຂັ້ນນີ້
ເປັນຕົວແທນຂອງທັງແນວຄວາມຈິງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນ ແລະ
ທຳໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ຄວາມຈິງທີ່ວ່າ
ມະນຸດຊາດເມື່ອລວມເຂົ້າກັບພຣະພາບແລ້ວບໍ່ເຮັດບາບ
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແສງສະຫວ່າງທຶເຊື່ອມໃຍງກັບຜົນແຫ່ງການເປີດຜະນຶກຄວາມຮູ້ ແລະ
ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງພາຍໃນຂອງປະຊາຊົນພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົງຄາມລະຫວ່າງອຳນາດຕ່າງໆທຶນຳໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນ
ແມ່ນຄວາມຈິງພາຍນອກຂອງປະຊາຊົນພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ແລະພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຍັງກວ່ານັ້ນ
ເຈົ້າບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ ຈົ່ງເອົາໄມ້ອັນຫນຶ່ງມາ ແລະຂຽນເທິງມັນວ່າ, 'ສຳລັບຢູດາ
ແລະສຳລັບບຸດທັງຫລາຍຂອງອິດສະຣາເອນ ຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງລາວ'; ແລ້ວຈົ່ງເອົາໄມ້ອີກອັນຫນຶ່ງມາ
ແລະຂຽນເທິງມັນວ່າ, 'ສຳລັບໂຢເຊັບ ໄມ້ຂອງເອເຟຣາອິມ ແລະສຳລັບວົງວານອິດສະຣາເອນທັງໝົດ
ຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງລາວ.' ແລະຈົ່ງນຳມັນມາຕັກກັນເຂົ້າເປັນໄມ້ອັນດຽວ;
ແລະມັນຈະກາຍເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຈົ້າ. ແລະເມື່ອບຸດຫລານແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າຈະກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ,
'ເຈົ້າຈະບໍ່ອອກພວກເຮົາດອກຫລວີວ່າ ສັງເຫດລົງໜ້າຍຄວາມຢ່າງໃດ?' ຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
'ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເບີ້ແມ, ເຮົາຈະເອົາໄມ້ຂອງໂຢເຊັບ
ຊົງຢູ່ໃນມືຂອງເອເຟຣາອິມ ແລະບັນດາເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ ຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງລາວ
ແລະຈະນຳພວກເຂົາມາລວມກັບລາວ ຄືກັບໄມ້ຂອງຢູດາ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເປັນໄມ້ອັນດຽວ
ແລະພວກມັນຈະເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຮົາ.' ແລະໄມ້ທີ່ເຈົ້າຂຽນນັ້ນ

ຈະຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຕາພວກເຂົາ. ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
'ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເບີ້ແມ່,
ເຮົາຈະເອົາບຸດທັງຫລາຍຂອງອິດສະຣາເອນອອກມາຈາກທ່າມກາງບັນດາປະຊາຊາດ
ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ນັ້ນ ແລະຈະຮວບຮວມພວກເຂົາຈາກທຸກດ້ານ
ແລະນຳພວກເຂົາເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເອງ;
ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊາດດຽວໃນແຜ່ນດິນ ເທິງພູເຂົາຂອງອິດສະຣາເອນ;
ແລະກະສັດອົງດຽວຈະເປັນກະສັດເໜືອພວກເຂົາທັງໝົດ; ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເປັນສອງປະຊາຊາດອີກຕໍ່ໄປ
ແລະຈະບໍ່ຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງອານາຈັກອີກຕໍ່ໄປເລີຍ;
ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດຕົນໃຫ້ເປັນມົນທົນອີກດ້ວຍຮູບເຄົ້າລົບຂອງພວກເຂົາ
ຫລືດ້ວຍສິ່ງອັນໜ້າຊ້ຽດຂອງພວກເຂົາ ຫລືດ້ວຍການລະເມີດໃດໆຂອງພວກເຂົາ;
ແຕ່ເຮົາຈະຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກບ່ອນຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດບາບຢູ່ນັ້ນ ແລະຈະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດ; ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາກອນຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະດາວິດ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈະເປັນກະສັດເໜືອພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຈະມີຜູ້ວັງພຽງຄົນດຽວ;
ພວກເຂົາຈະດຳເນີນຢູ່ໃນຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາ ແລະຮັກສາກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະປະຕິບັດຕາມນັ້ນ.
ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ບ່ອນທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່; ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ຄືພວກເຂົາເອງ
ແລະລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ ແລະລູກຫລານຂອງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ ຕະຫລອດໄປ; ແລະດາວິດ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາຕະຫລອດໄປ. ຍັງກວ່ານັ້ນ
ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິສຸກກັບພວກເຂົາ; ມັນຈະເປັນພັນທະສັນຍານິ້ວດອນກັບພວກເຂົາ;
ແລະເຮົາຈະຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ ແລະທະວີພວກເຂົາໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ
ແລະຈະຕັ້ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາໄວ້ທ່າມກາງພວກເຂົາຕະຫລອດໄປ.
ພັບພະນັກຂອງເຮົາກໍຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາດ້ວຍ: ແທ້ຈິງ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາກອນຂອງເຮົາ. ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢໂຫວາ
ຜູ້ຊຳລະອິດສະຣາເອນໃຫ້ບໍລິສຸດ ເມື່ອສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາຕະຫລອດໄປ.”
ເອເຊກຍ 37:15-28.